

[Schovelin.]

særen ikke være den eneste Myndighed paa Københavns Børs; denne Embedsmand, der saa saare let — det var netop det, jeg betonedede, og det var ogsaa Kvintessensen af alt det, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds oplæste —, denne Embedsmand, der saare let kunde komme til at handle bureaukratisk, skulde ikke sidde og styre eneraadigt paa Københavns Børs. Nej, vi skabte i Stedet for et helt nyt Organ: Fondsbørsbestyrelsen, og denne Fondsbørsbestyrelse skabte vi altsaa i den Form, at Vekselererne valgte tre Medlemmer, den gamle Tilsynsmyndighed, Børsens Ejer, Grosserer-Societetets Komité, valgte tre Medlemmer, og Staten valgte gennem Handelsministeriet Formanden. Og vi indførte *Ligestilling* mellem disse tvende Børsmyndigheder og henviste Børskommissæren til dagligt Samarbejde med Fondsbørsbestyrelsen.

Jeg vil gerne gøre en særlig Bemærkning om Formandsstillingen. Formandsstillingen var fra Venstres og de Konservatives Side tænkt at skulle besættes netop med en Mand af Hages — den daværende Handelsministers — Støbning, denne Mand, som man den Gang tænkte vilde trække sig tilbage kort Tid efter, altsaa med andre Ord, hvad man kalder en ældre *boursier*, en Mand, som var kyndig i Børsforhold, og som man indenfor disse Rammer havde Tilid til. Ærede Medlemmer vil erindre, at man siden traf den Spareforanstaltning — det var en ren Spareforanstaltning —, at denne Formand, som selvfølgelig var honorarlønnet, kunde erstattes af Børskommissæren, der da vel at mærke skulde fungere uden Honorar som Formand. Men dette var i Principstrid med det oprindelige Forslag, og den daværende Handelsminister Tyge Rothe har fuldstændig Ret, naar han siger, at det at lade Børskommissæren fungere som Formand for Fondsbørsbestyrelsen vil betyde en Indskrænkning i den historisk begrundede selvstændige Styreform. Men man tog altsaa dette som en Spareforanstaltning. Allerede den Gang begyndte Sparebestræbelserne. Men jeg gentager, at da Fondsbørsbestyrelsen jo nu bliver bestaaende — ja, oven i Købet faar meget mere at sige —, er det af Vigtighed at holde fast paa, at Traditionen var den, at det ikke skulde være den tilsynsførende Myndighed, der beklædte Formandsstillingen, men det skulde være saadan, at Fondsbørsbestyrelsen, om jeg saa maa sige, følte Formanden som sin egen Mand og ikke som en Mand, der sad og passede paa.

Hage vedblev, som De alle vil huske,

at være Minister, og han begik da den Fejl, synes det mig, i Forhold til, som Loven var formet og Motiveringen var givet, at vælge en Embedsmand fra Centraladministrationen til Formand, nemlig den nuværende Stiftamtmand for Ribe Amt, den daværende Kontorchef i Handelsministeriet.

Her vil jeg gerne indskyde en yderligere Bemærkning om et Forhold, som vi her i Rigsdagen skal passe meget paa. Naar vi lavede saadanne Embeder som Børskommissærens og Bankinspektørens, tænkte vi os jo, at det var Folk, som i Kraft af deres specielle Indsigt paa vedkommende Omraader skulde staa i umiddelbar Forbindelse med Ministeren. Men i Praksis kommer det som Regel til at gaa saaledes til mellem Ministeren og Bankinspektøren eller Børskommissæren, Generaldirektøren, eller hvem man overhovedet vil, at der indskyder sig et Mellemed mellem den paagældende og Ministeren, nemlig Centraladministrationen, som ønsker for sin egen Skyld at være underrettet om Tingene, med andre Ord at have en Haand med i det, og det kan jeg i og for sig slet ikke fortænke Centraladministrationen i. Jeg maa sige, at Forholdet mellem Centraladministrationen og mig i den Tid, jeg har været Børskommissær, altid har været det allerbedste. Men min Forgænger i Embedet, nuværende Nationalbankdirektør Green, klagede bittert over, at saa snart der var kommet en Centraladministrationsmand som Formand, kunde han som Børskommissær gøre, hvad han vilde: Vekselererne løb til den efter deres Mening højerestaaende Kontorchef i Administrationen og beklagede sig over ham. Alt saadant ordner sig saare let, naar det personlige Forhold er, som det bør være, og jeg gør egentlig kun denne Bemærkning for at pege paa, at der maaske ligger en Misforstaaelse i at skabe disse store Tilsynsembeder, idet man tror, at vedkommende staar umiddelbart til Raadighed for Ministeren, og ikke forstaaar, at Forholdet i Virkeligheden faktisk og praktisk ikke kan blive andet end, at han er en Embedsmand som alle andre Embedsmænd af vedkommende Ministerium, og at Departementschef, Kontorchef o. s. v. fremdeles vil have deres Indflydelse paa Sagernes Behandling.

Nu er det, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds' Hukommelse skuffer ham, thi hans Fremstilling af mig er saa lidet fuldstændig. Men det kan jeg i og for sig ikke undre mig over, da hans Foredrag viser, at hans Hukommelse er saa mangelfuld, at han f. Eks. helt har overset den nye Børslov af 1922 og stadig gik ud fra, at Loven af 1919 var den gældende Lov.